

OVER VARIABELE TARIEVEN

Prijzen voor een workshop vaststellen is geen eenduidige zaak. Een les is geen product, je kunt het niet per kilo afrekenen. Het is ook geen dienstverlening, zo van: als de kraan gerepareerd is, betaal je de loodgieter. Een les biedt je een ontwikkelingsmogelijkheid, en dat is je wat waard. In geld uitgedrukt zal wat het je waard is mede afhangen van je financiële mogelijkheden. Aan de andere kant zijn er de kosten voor de smidse en wat ik als docent nodig heb voor mijn levensonderhoud.

De prijs voor een workshop baseren we op een aantal factoren:

- wat heb ik (docent) in een bepaalde periode nodig voor mijn levensonderhoud?
- welk deel daarvan wil ik uit de inkomsten van workshops halen (naast bijv. opdrachten)?
- hoeveel workshops en lessen kan ik geven in die periode?
- wat zijn de kosten van overhead van de smidse in die periode?
- wat zijn de kosten van afschrijving gereedschap?
- wat zijn de kosten van materiaalgebruik?

Dat is één kant van de prijsbepaling. In een juiste prijsbepaling zou wat jij te besteden hebt en de waarde die de workshop voor je heeft, de tweede 'poot' van de prijs zijn. Want in de werkelijkheid is wat voor de ene persoon in zijn/haar levenssituatie een hoog bedrag is, voor een ander relatief weinig is.

Idealiter zouden wij dus met elke deelnemer afzonderlijk kunnen overleggen om tot een passende prijsafspraken te komen, in onderlinge afstemming. Dat is praktisch niet te doen – en wellicht voor veel mensen erg onwennig.

Daarom hebben wij gekozen voor een systeem van drie tarieven: het gewone tarief, een gereduceerd tarief en het zg. steuntarief. Je bepaalt zelf welk bedrag je op jouw situatie van toepassing vindt en dat bedrag betaal je.

Soms wordt mij de vraag gesteld: maar wat als heel veel mensen voor het gereduceerde tarief kiezen, dan kun jij er toch niet meer van leven? Of: kan iemand daar geen misbruik van maken? Klopt, maar dat heb ik nog nooit meegemaakt. Mijn ervaring is dat mensen blij zijn met deze keuzemogelijkheid en er verantwoord mee om gaan. Er zijn mensen die gebruik maken van het gereduceerde tarief en er zijn ook altijd enkele mensen die het steuntarief betalen. Onze ervaring is dat die tegen elkaar opwegen. Vertrouwen en betrokkenheid zijn voor mij sleutelwoorden in deze wijze van omgaan met geld.

Geld betalen/ontvangen wordt hiermee van iets dat mensen kan scheiden ('ik zou wel willen meedoen, maar het is mij te duur'), tot uitdrukking van betrokkenheid en van wat mensen verbindt. Daarin leeft een stukje van ons ideaal.